

10-1-2019

Development of a Conceptual Framework for an Organizational Provision with an Integration Task-Based Approach for English Vocabulary Understanding among Kindergarteners(การพัฒนากรอบแนวคิดกระบวนการการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับเด็กอนุบาล)

Thunvarat Hosupha

Worawan Hemchayart

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

Hosupha, Thunvarat and Hemchayart, Worawan (2019) "Development of a Conceptual Framework for an Organizational Provision with an Integration Task-Based Approach for English Vocabulary Understanding among Kindergarteners(การพัฒนากรอบแนวคิดกระบวนการการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับเด็กอนุบาล)," *Journal of Education Studies*: Vol. 47: Iss. 4, Article 13. Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol47/iss4/13>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การพัฒนากรอบแนวคิดกระบวนการการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอน
แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับเด็กอนุบาล

Development of a Conceptual Framework for an Organizational Provision with
an Integration Task-Based Approach for English Vocabulary Understanding among
Kindergarteners

ชญวรัตน์ โฮสุภา¹ และ วรวรรณ เหมชะญาติ²

Thunvarat Hosupha and Worawan Hemchayart

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากรอบแนวคิดกระบวนการการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล โดยมีระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วย การทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ 3 ขั้นตอน คือ 1) เปิดประสบการณ์: การทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษและหน่วยการเรียนรู้ผ่านการพูดคุย หรือการเล่นเกม 2) ขยายประสบการณ์: การแนะนำคำศัพท์ใหม่จากหน่วยการเรียนรู้ด้วยการเล่านิทานพร้อมให้เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) สรุป: การสรุปความรู้ด้วยการถามคำถามหรือสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากหน่วยการเรียนรู้ที่ได้เรียนรู้ไป การประเมินผลความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลใน 2 ด้าน คือ ด้านการเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง) และด้านการเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด)

Article Info: Received 7 March, 2017; Received in revised form 26 November, 2018; Accepted 13 August, 2019

¹ นิสิตระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล: poiigumpz@gmail.com
Graduate student in Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University
Email: poiigumpz@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล: worawan.h@chula.ac.th
Lecturer in Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University
Email: worawan.h@chula.ac.th

ซึ่งกรอบแนวคิดที่ได้นำไปพัฒนาต่อในการดำเนินการวิจัยผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการ
แนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

คำสำคัญ: กรอบแนวคิด / การจัดประสบการณ์ / การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ / คำศัพท์ภาษาอังกฤษ /
เด็กอนุบาล

Abstract

The purpose of this research was to develop a conceptual framework for an organizational provision with an integration task-based approach for English vocabulary understanding among kindergarteners. The research procedures consisted of reviewing relevant approaches, theories and empirical studies including an organizational provision for kindergarteners and teaching English to young learners with a task-based approach for understanding vocabulary among kindergarteners and former empirical studies. The research findings illustrate a conceptual framework that combines three steps of the instruction: 1) opening experience: recalling kindergartener's prior knowledge about vocabulary by talking or playing a game; 2) expanding on previous experience: introducing new knowledge and encouraging kindergarteners to do English vocabulary tasks; and 3) summarizing: concluding the concepts of units and vocabulary by asking questions. The evaluation items for English vocabulary understanding consisted of 1) connecting pictures or objects with English vocabulary (listening), and 2) connecting English vocabulary with pictures or objects (speaking). The developed conceptual framework will be implemented based on the effects of the organizational provision with an integration task-based approach for English vocabulary understanding among kindergarteners in schools under the Department of Education Bangkok Metropolitan Administration.

KEYWORDS: CONCEPTUAL FRAMEWORK / ORGANIZING PROVISION / TASK-BASED
APPROACH / ENGLISH VOCABULARY / KINDERGARTENERS

บทนำ

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการทางเขาวนปัญญาในชั้นสูง ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร การแสดงความต้องการ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การแสดงความเป็นตัวตน และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ในยุคของการสื่อสารที่เปิดกว้างที่ไร้ขีดจำกัด ความสำคัญของภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม จึงทำให้วงการการศึกษาทั่วโลกมีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีอิทธิพลในสังคมโลก และเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของสังคมรวมไปถึงความสำเร็จในการพัฒนาประชาคมของสังคมเพื่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ซึ่งในการจัดการศึกษาระดับอนุบาลในปัจจุบันนี้ นักการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมเด็กตั้งแต่วัยอนุบาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นเด็กไทยตั้งแต่วัยอนุบาลขึ้นไปจึงมีความจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนา และส่งเสริมให้มีประสบการณ์ด้านภาษาอังกฤษเพื่อที่จะนำความรู้ และทักษะด้านภาษาอังกฤษไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต (นิพัทธ์ อังปกรณ์แก้ว, 2557) เด็กอนุบาลที่ได้รับการพัฒนา และส่งเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษอย่างถูกวิธี และเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย อาจทำให้เด็กอนุบาลที่มีประสบการณ์ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษมีความสามารถด้านสติปัญญาในด้านการคิดสร้างสรรค์ และการคิดแบบยืดหยุ่นได้ดีกว่าเด็กที่มีประสบการณ์ทางภาษาไทยเพียงภาษาเดียว

การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมุ่งเน้น การพัฒนาทักษะด้านภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน รวมไปถึงการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแต่ในทางกลับกันครูอนุบาลส่วนใหญ่มีการสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษไปกับการจัดประสบการณ์ตามหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งวิธีสอนมุ่งเน้นไปที่การเรียนการสอนแบบท่องจำและอ่านเขียนอย่างเคร่งครัดเน้นความถูกต้องจึงทำให้เด็กอนุบาลเรียนภาษาด้วยความยากลำบาก และเคร่งเครียด โดยครูอนุบาลมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่า ภาษาอังกฤษ คือ สัญลักษณ์อย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นว่าเด็กพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้นเด็กต้องพูดภาษาอังกฤษได้ตั้งแต่ระดับอนุบาล (อรุณี ทรดาล, 2555) สอดคล้องกับ ปณิตดา สำราญกิจ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหา

ของโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล พบว่า ครูอนุบาลตามโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาล วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เจาะจงเนื้อหามากกว่าพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การเร่งเรียน เน้นอ่านเขียน และการทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมกับพัฒนาการ และวุฒิภาวะของเด็ก หากครูอนุบาลพิจารณาและทบทวนถึงรูปแบบของการจัดประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษตามหลักการ และทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็กอนุบาล พบว่า การจัดประสบการณ์ทางภาษาที่มุ่งพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านจะทำให้เด็กสามารถสื่อสาร และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในบริบทต่าง ๆ ซึ่งเด็กวัยนี้ต้องการการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว ผ่านการเล่น การได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าด้วยการลงมือกระทำ ได้สำรวจ ทดลอง ค้นคว้าสิ่งที่น่าสนใจโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ที่คอยสนับสนุน และให้การช่วยเหลือ ดังที่ Krashen and Terrell (2000) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีกระบวนการคล้ายกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวที่เด็กคุ้นเคยอย่างเป็นธรรมชาติรวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์ สนุกสนานไปกับการทำกิจกรรม ให้เด็กลงมือกระทำ และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กเพื่อให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นซึ่งเด็กจะรับรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

การจัดประสบการณ์ภาษาต่างประเทศให้เด็กอนุบาลนั้นต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาความเข้าใจทางภาษา โดยเฉพาะด้านคำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เด็กทำความเข้าใจกับคำต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมประจำวัน ตลอดจนการใช้สื่อต่าง ๆ การใช้ท่าทางเพื่อดึงดูดความสนใจ กิจกรรมการฟังต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กพัฒนาคำศัพท์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างสูงสุด (Dalle, 2013) การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based approach) เป็นแนวคิดการเรียนสอนต่างประเทศที่มีความน่าสนใจ มีหลักการที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กอนุบาล การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือกระทำกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน และมุ่งเน้นการใช้ภาษาระหว่างทำกิจกรรมให้มากที่สุด โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุนเด็กในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศซึ่ง Willis (1996) ได้พัฒนาหลักการและขั้นตอนให้สามารถนำมาใช้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กอนุบาลที่มีกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตามวัยซึ่งหัวใจสำคัญของแนวการสอน

แบบเน้นงานปฏิบัติ คือ การมุ่งเน้นให้ได้กลังมือกระทำกิจกรรมที่ได้ก่อกำเนิดเกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจคำศัพท์ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศสูงขึ้นจนสามารถสื่อสารได้ในที่สุด

ปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนา และศึกษาการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้กับเด็กอนุบาลเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ และเตรียมพร้อมก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในบทความนี้ คือ การพัฒนากรอบแนวคิดของขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลว่าควรมีลักษณะอย่างไร ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากรอบแนวคิด ดังนี้

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการช่วยให้เด็กเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติรวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรมซึ่งหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระบุไว้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มุ่งการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้จะประกอบไปด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ คุณลักษณะและค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมโดยผ่านการทำกิจกรรมเพื่อให้ได้เด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยการลงมือกระทำ เคลื่อนไหว สสำรวจ สังเกต ทดลอง เล่น สืบค้น คิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่เน้นเนื้อหา การท่องจำ และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก ในขณะที่เดียวกันครูจะต้องปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อตนเองและการเรียนรู้ (Essa, 2003) ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นการดำเนินการของครูในการดูแลความประพฤติปฏิบัติของเด็กบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้และธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก เนื้อหาสาระทางการศึกษาปฐมวัย สื่อการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย การสร้างความสัมพันธ์ การวางแผน และการบริหารจัดการในห้องเรียนที่เหมาะสมกับเด็ก 3-6 ปี ผ่านกิจกรรมลักษณะต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและ

ไม่เป็นทางการ ผ่านการทำกิจกรรมทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ยกตัวอย่างเช่น การอภิปราย การร้องเพลง การเล่านิทาน การใช้คำกลอน การเล่นเกมบทบาทสมมติ หรือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกันโดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามวัยที่สมดุลทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป

2. การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

การสอนภาษาอังกฤษจะเป็นการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนให้มีความสอดคล้องกัน การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลนั้นมีความแตกต่าง อันเนื่องมาจากการเรียนรู้ภาษาของเด็กอนุบาลจะเรียนรู้ได้ดีผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรม เด็กวัยนี้เริ่มต้นเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระยะแรก ๆ เพื่อค้นหาความหมายผ่านการแสดงท่าทาง และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้คำต่าง ๆ เมื่อใดก็ตามที่เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในบทสนทนาครูต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้สร้างความหมายในภาษาด้วยตัวเองโดยสนับสนุนให้เด็กได้ลงมือกระทำการกิจกรรมที่มีประโยชน์ผ่านการแสดงท่าทาง หากเด็กไม่พร้อมในการตอบสนองออกมาเป็นคำพูด ครูควรให้เวลาและทำความเข้าใจกับพัฒนาการตามวัย (Cameron, 2001) การเริ่มต้นสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาลควรเริ่มต้นด้วยคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม เพราะในช่วงระยะแรก ๆ เด็กจะฟังเพื่อทำความเข้าใจ การตอบสนองของเด็กจะเป็นในรูปแบบของการใช้ภาษาท่าทางเพื่อตอบสนองต่อคำสั่ง เด็กจะเริ่มต้นทำท่าทางหลังจากที่ได้ยินคำสั่งจากครู หรือการทวนคำถาม คำสั่งของครู เพราะเด็กจะตั้งใจฟัง และเมื่อเด็กสามารถพูดได้เด็กก็จะพูดคำสั่งของครูซ้ำ ๆ ครูผู้สอนไม่ควรบังคับให้เด็กตอบสนองด้วยการสื่อสาร หรือโต้ตอบเป็นประโยคยาว ๆ โดยทันทีถ้าเด็กยังไม่พร้อม (Dalle, 2013) การสอนภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กอนุบาล ครูผู้สอนต้องเน้นการพัฒนาความเข้าใจทางภาษา คำศัพท์ และเสียงต่าง ๆ ผ่านการฟัง ซึ่งอาจเกิดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การพักท่าย และกิจวัตรประจำวันของห้องเรียน เพื่อให้เด็กเกิดความคุ้นเคยกับภาษาที่อยู่ในรูปแบบของกิจกรรมทุกวัน ๆ การสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กเล็กนั้น ครูต้องช่วยให้เด็กทำความเข้าใจในภาษาที่พวกเขาได้ยินให้มากที่สุด อาจใช้ภาพสีสันสวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจ สื่อของจริง เพื่อแนะนำความรู้ใหม่ ๆ ประสบการณ์

การเริ่มต้นเรียนภาษาสำหรับเด็กเล็กนั้นคือ ช่วงการเจียบเป็นช่วงเวลาของเด็กกำลังจดจ่อ หรือ ทำความเข้าใจกับภาษาใหม่แต่เด็กยังไม่พูด ครูต้องใช้เวลาเด็กในระยะนี้โดยการที่ครูต้อง จัดเตรียมสื่อที่สนับสนุนกิจกรรมการฟัง เด็กจะแสดงความเข้าใจในภาษาด้วยท่าทาง เช่น การชี้ไปที่รูปภาพหรือสิ่งของ กิจกรรมที่น่าสนใจคือ กิจกรรมฟังและปฏิบัติตาม กิจกรรม การฟังต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กพัฒนาคำศัพท์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาความสามารถใน การใช้ภาษาได้อย่างสูงสุด ดังนั้นการฟังจะต้องเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในห้องเรียน ให้มากที่สุดในระยะแรกของการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นของการรับรู้ ภาษาต่างประเทศจากระยะเจียบเข้าสู่การเริ่มต้นพูดซึ่งเด็กจะฟังอย่างตั้งใจ และแสดงความ เข้าใจโดยใช้ภาษาท่าทาง และเมื่อผ่านพ้น 2 ระยะนี้ไปเด็กก็จะมีความสามารถทางภาษา มากขึ้นไปเรื่อย ๆ จนถึงระดับสูงสุด

3. การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1970 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์สำคัญ กล่าวคือ นักภาษาศาสตร์ได้เริ่มต้นพิจารณาในเรื่องของการสอนภาษา ซึ่งจากการพิจารณา และการลงความเห็นของนักภาษาศาสตร์ในครั้งนั้นพบว่า อันที่จริงแล้วภาษาไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับหลักไวยากรณ์ คำศัพท์ และระบบเสียงในภาษาแต่อย่างใด แต่ภาษาในความหมายอีก นัยหนึ่งคือ เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน การเปลี่ยนแปลงในครั้งนั้นนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในมุมมองของวิธีการสอน ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะเน้นที่ความหมายของการสื่อสาร มากกว่ารูปแบบของภาษา และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนำมา สู่วิธีการสอนภาษาที่ตระหนักถึงความแตกต่าง และความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอยู่ในช่วง ยุคของการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในหลายปีต่อมาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้ถูกนำมาพัฒนาให้เป็นแนวการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งในการสอนแบบเน้นงาน ปฏิบัติบทเรียนทางภาษาจะมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งไม่เน้นผลผลิตทางภาษา ด้านไวยากรณ์แต่การเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนจะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้จากการทำกิจกรรม ต่าง ๆ ในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันภายนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การฟังการพยากรณ์อากาศ การสั่งอาหาร การเลือกเสื้อผ้า (Nunan, 2003) ดังนั้นการสอน

แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นแนวคิดการสอนภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมที่ใช้ในการออกแบบหลักสูตร การสอนในห้องเรียน และการประเมินความสามารถทางการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งมีงานวิจัยหลายฉบับที่สนับสนุนแนวการสอนภาษาต่างประเทศแนวคิดนี้ ยิ่งไปกว่านั้นแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติยังมีอิทธิพลต่อการสอนภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1979 และ ค.ศ. 1984 Prabhu ได้นำแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมาใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศให้กับเด็กในประเทศอินเดียในโครงการ “Bangalore Project” ซึ่ง Prabhu กล่าวว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความสอดคล้องกับความเชื่อที่ว่า ในขณะที่จิตใต้สำนึกของเรากำลังค่อย ๆ ซึมซับความหมายของเนื้อหาที่เรียนบางส่วนอยู่ ส่วนจิตสำนึกของเรารับรู้ หรือสรุป โครงสร้างทางภาษาที่รวมตัวกันเหมือนกับขั้นพัฒนาการการรับรู้กฎเกณฑ์ของภาษา ดังนั้นการสอนไวยากรณ์จะถูกรวมอยู่ในงาน หรือกิจกรรมที่เด็ก ๆ ในโครงการได้ลงมือกระทำมากกว่าที่จะต้องสอนให้รับรู้ทีละส่วน ๆ จะเห็นได้ว่า แนวคิดด้านการรับรู้ภาษาของ Prabhu ในการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติมีความสอดคล้องกันกับ Krashen (1983) ที่กล่าวไว้ว่า ตัวป้อนความเข้าใจในภาษา (Comprehensible input) มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษา และความพยายามที่จะซึมซับความหมายของเนื้อหาทางภาษาจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างไม่รู้ตัว (Prabhu, 1987) ในยุคนั้นการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติยังไม่เน้นการทำงานกลุ่มในห้องเรียน เนื่องจาก Prabhu เห็นว่าการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็กไม่ได้ช่วยสนับสนุนพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและเด็ก หรือระหว่างกิจกรรมกับตัวเด็กเองจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับเด็กด้วยกันเอง

ในปี ค.ศ. 1991 Nunan ได้นำแนวคิดการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้มีความชัดเจนในด้านการจัดการเรียนสอนภาษาเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของเด็ก ในบริบทที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการเลือกเนื้อหาหรือหัวเรื่องที่จะสอนต้องมีความเหมาะสมหรือสร้างแรงจูงใจให้เด็ก การเน้นย้ำการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาเป้าหมาย อีกทั้งยังมีการพัฒนา และส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ยิ่งไปกว่านั้นความรู้ทางภาษาที่เด็ก

จะได้รับต้องมีความเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่เด็กสามารถนำไปใช้ได้ การเรียนการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติจะต้องเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้กระบวนการ การเรียนรู้มากกว่าที่จะเน้นย้ำเพียงแค่รูปแบบของไวยากรณ์ ในยุคสมัยที่การเรียน การสอนภาษาเปลี่ยนแปลงไปแนวคิดการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติได้รับการปรับเปลี่ยน และพัฒนาให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้เรียนภาษาที่มีอายุน้อย โดย Willis ซึ่งเป็นครูสอน ภาษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการสอนภาษาที่มุ่งให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตัวเอง จึงจะเกิดการเรียนรู้ (Willis, 1996) การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติแสดงให้เห็นว่า งานหรือ กิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียนสามารถสร้างวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของภาษา และสร้างบริบทจริง สถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เด็กเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ และเกิดความเข้าใจในภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ความเข้าใจในภาษาจะเกิดขึ้นได้ครูจะต้อง จัดทำกิจกรรมที่มีความหลากหลายบูรณาการทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อให้เด็ก ได้นำความรู้ทางภาษาที่ได้เรียนรู้มาลงสู่การปฏิบัติด้วยตัวเองจนเกิดความเข้าใจ Willis ยังได้ กล่าวอีกว่า แนวการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติคำนึงถึงสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับการเรียนภาษา ของมนุษย์ ตัวอย่างเช่น เด็กที่เพิ่งเริ่มต้นฝึกปฏิบัติรูปแบบของภาษาไม่จำเป็นต้องพูดหรือ ใช้ถูกต้องเสมอไป แต่เด็กจะไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอย่างเข้าใจหากปราศจากโอกาสในการฝึก ปฏิบัติ หรือแม้กระทั่งการพูดในสถานการณ์จริง

การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยได้นำ หลักการของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิด ขั้นตอนในการจัด ประสบการณ์ และบทบาทครูในการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงาน ปฏิบัติ ในงานวิจัยนี้

3.1 หลักการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัตินั้นมีแนวคิดและหลัก การที่ถูกปรับเปลี่ยนให้สามารถใช้สอนเด็กอนุบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่ง “งาน” สำหรับ เด็กอนุบาลนี้จะช่วยเปิดโอกาสให้เด็กได้ฟัง ได้ลงมือปฏิบัติและได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนตั้งแต่ เริ่มต้นทำกิจกรรมซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รับรู้ภาษาใหม่อย่างเป็นธรรมชาติซึ่งมีนักภาษาศาสตร์ได้ กล่าวถึงหลักการเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับเด็กอนุบาล (Willis, 1996)

โดยธรรมชาติของเด็กจะให้ความสนใจกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว มีความจดจำดี และชอบการเล่นแบบ เด็กมักจะสนุกสนานกับการเล่นเกม ฟังนิทานเรื่องเดิมซ้ำ ๆ ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาลจะใช้กิจกรรมเป็นฐานมากกว่าผู้ใหญ่เพื่อให้เด็กเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และสอดคล้องกับพัฒนาการ กิจกรรม หรืองานที่เกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมาย ต้องมีความหลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจ งานหรือกิจกรรมควรเริ่มต้นจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยโดยการตั้งประสบการณ์เดิม การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เต็มไปด้วยสีสันของรูปภาพหรือสื่อทางภาษา และผลงานของเด็กที่หมุนเวียนสลับกับจัดแสดง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เด็กได้เพิ่มพูนจำนวนคำศัพท์ และเริ่มต้นเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ การใช้ภาษาแม่ควบคู่กับภาษาเป้าหมายจะช่วยให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายความตึงเครียดซึ่งมีหลักการดังนี้

- 1) ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้ โดยเริ่มต้นจากคำศัพท์และวลีง่าย ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์เดิมหรือสามารถคาดเดาได้
- 2) เริ่มต้นสอนในสิ่งที่เด็กรู้ และสามารถทำได้มากกว่าที่จะสอนในสิ่งที่ยากและไม่สามารถทำได้
- 3) สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรเน้นการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อให้เด็กรู้สึกมีอิสระในการทำกิจกรรม หรือการถามเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือ
- 4) กิจกรรมทุก ๆ กิจกรรมต้องทำให้สำเร็จเพื่อสร้างความมั่นใจในศักยภาพ และความสามารถของเด็ก
- 5) อย่าคาดหวังกับการทำกิจกรรมที่อาจยังไม่สมบูรณ์ในขั้นเริ่มต้น
- 6) ควรให้การเสนอแนะเด็กในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้เด็กลงมือกระทำซ้ำ ๆ อีกครั้งโดยไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่มากจนเกินไปจนทำให้เด็กขาดความมั่นใจ และ
- 7) สามารถใช้ภาษาแม่กับเด็กได้ และควรสนับสนุนให้เด็กให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการทำกิจกรรม

หลักการนำมาสู่ขั้นตอนของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนก่อนงานปฏิบัติ (Pre-task) คือ การแนะนำคำศัพท์ด้วยการใช้สื่อประกอบพร้อมสาธิตกิจกรรมหรืองานที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ให้เด็กดูทั้งห้อง 2) ขั้นตอนงานปฏิบัติ (Task cycle) คือ เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรม หรืองานในลักษณะของกิจกรรมกลุ่มย่อย หรือรายบุคคลซึ่งมีได้มากกว่า 1 กิจกรรมโดยเน้นการฟังคำสั่งจากครู และ 3) ขั้นตอนประเด็นภาษา (Language focus) การทบทวนคำศัพท์ที่เรียนรู้ไปด้วยการพูดคำศัพท์ร่วมกันเพื่อสร้างความมั่นใจ และความแม่นยำในการใช้ภาษาต่างประเทศ

3.2 บทบาทครูในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ครูมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเด็กกระหว่างการทำกิจกรรม การกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมต้องชัดเจน และต้องสร้างแรงจูงใจ ความมั่นใจ และคอยให้การสนับสนุนเด็กในการเรียนรู้ตลอดจนการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นกันเอง เน้นการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูให้มากที่สุด เพื่อให้เด็กค้นพบสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดในระยะแรกของการเรียนรู้ภาษา แต่ครูต้องแทรกการพูดที่ถูกต้องเสมอ ๆ อย่างเป็นธรรมชาติ (Willis and Willis, 2007) ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้เด็กทำกิจกรรมได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นครูจึงมีบทบาท ในการเป็นผู้นำในการพูดคุย สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนเพื่อดึงความสนใจ การสร้างแรงจูงใจให้แก่เด็กภายใต้สภาพแวดล้อมที่เป็นกันเองและสนุกสนาน เช่น การร้องเพลง เล่นิทาน หรือถามคำถาม รวมทั้งการจัดโอกาสให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กันในการทำงานคู่และกลุ่มใหญ่ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ครูต้องมั่นใจว่าเด็กทุกคนเข้าใจในกระบวนการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน ในระหว่างเด็กทำกิจกรรมครูต้องคอยเดินดูและพูดคุยซักถาม อีกทั้งเป็นผู้อำนวยความสะดวก และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่เด็กในการจัดกิจกรรมที่สร้างความท้าทายความสามารถเด็ก หากเด็กไม่เข้าใจในกระบวนการทำกิจกรรมครูต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือทันที การชมเชย การให้กำลังใจ การสนับสนุนจะช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่เด็ก ครูต้องเป็นทั้งผู้รู้ ผู้ให้คำแนะนำ และผู้ที่คอยแก้ไขปัญหาไปด้วยกัน

ผลการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวกับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติผู้วิจัยได้นำมโนทัศน์การจัดประสบการณ์ หลักการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และขั้นตอนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถสังเคราะห์ และพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพ 1

<p style="text-align: center;">การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Essa, 2003)</p> <p>การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ครูดำเนินการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะนำความรู้ใหม่หรือโน้มน้าวทัศนที่ครูต้องการให้เด็กเกิดความเข้าใจผ่านการทำกิจกรรมทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่</p>	<p style="text-align: center;">การจัดประสบการณ์โดย บูรณาการแนวการสอนแบบ เน้นงานปฏิบัติ</p> <p>1. ชั้นเปิดประสบการณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้กิจกรรมสนทนา/เกม เพื่อทบทวนความรู้และคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากประสบการณ์เดิมของเด็ก <p>2. ชั้นขยายประสบการณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้กิจกรรมเล่านิทานเพื่อแนะนำความรู้ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ภายใต้บรรยากาศที่เป็นมิตร พร้อมให้เด็กพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ - จัดกิจกรรมทางภาษา โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย - เด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมแบบกลุ่มย่อยและรายบุคคลเพื่อเน้นย้ำความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ - ครูช่วยแนะนำเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือ และสนับสนุนหากเด็กทำได้ <p>3. ชั้นสรุป</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนความรู้ และคำศัพท์
<p style="text-align: center;">หลักการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Willis, 1996)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาต่างประเทศในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้ โดยเริ่มต้นจากคำศัพท์และวลีง่าย ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์เดิมหรือสามารถคาดเดาได้ 2. เริ่มต้นสอนในสิ่งที่เด็กรู้และทำได้มากกว่าการสอนในสิ่งที่ยากและไม่สามารถทำได้ 3. สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรเน้นการมีส่วนร่วมให้เกิดขึ้นภายในห้องเรียนเพื่อให้เด็กรู้สึกสบายในระหว่างการทำกิจกรรม และกล้าพูดเมื่อเด็กต้องการความช่วยเหลือ 4. ทุกกิจกรรมต้องทำให้สำเร็จเพื่อสร้างความมั่นใจในศักยภาพและความสามารถของเด็ก 5. อย่าคาดหวังกับการทำกิจกรรมอาจยังไม่สมบูรณ์ในขั้นเริ่มต้น 6. ควรให้การเสนอแนะแก่เด็กในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้เด็กลงมือกระทำซ้ำ ๆ อีกครั้งโดยไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดที่มากเกินไปจนทำให้เด็กขาดความมั่นใจ 7. สามารถใช้ภาษาแม่กับเด็กได้ และควรสนับสนุนให้เด็กใช้ภาษาต่างประเทศทำกิจกรรม <p style="text-align: center;">ขั้นตอนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขั้นเตรียม หรือขั้นก่อนงานปฏิบัติ การแนะนำคำศัพท์ด้วยการสนทนาพูดคุยผ่านการใช้สื่อประกอบ 2. ขั้นงานปฏิบัติ การสาธิตกิจกรรมให้ดูก่อนให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม หรืองานในลักษณะของกิจกรรมกลุ่มย่อย หรือรายบุคคลซึ่งมีได้มากกว่า 1 กิจกรรม 	

ภาพ 1 กรอบแนวคิดขั้นตอนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

4. ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล

การสอนภาษาต่างประเทศที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาลจำเป็นต้องศึกษาถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เด็กในวัยนี้สามารถทำได้รวมถึงความสามารถในระดับสูงขึ้นหรืออยากขึ้นไปอีกระดับที่ครูผู้สอนควรพัฒนาเด็กให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นไปอีกได้ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าใจภาษาที่เกิดจากกระบวนการสอน โดยเริ่มต้นจากคำนามที่มีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดที่เด็กกำลังเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ชีวิตประจำวันจากรูปธรรมไปสู่นามธรรมโดยเริ่มจากการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจจากนั้นจึงจะสามารถผลิตภาษาได้ ซึ่งในช่วงเริ่มต้นของการเรียนรู้เด็กจะแสดงการตอบสนองออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมต่าง ๆ หากครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความสามารถที่เด็กสามารถทำได้และเข้าใจถึงธรรมชาติในการรับรู้ภาษาต่างประเทศของเด็ก การจัดกิจกรรมการวัดและประเมินผลก็จะเป็นไปอย่างราบรื่น ได้มีนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้นำเสนอลำดับขั้นในการรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งความสามารถของเด็กที่อยู่ในแต่ละขั้นจะแตกต่างกัน สามารถสรุปได้ดังตาราง 1

ตาราง 1 ลำดับชั้นการรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ชั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศ	ตัวบ่งชี้	การแสดงออกของเด็ก
1. ชั้นสร้างความเข้าใจ (The comprehension stage or the silent period)	การเคลื่อนไหวร่างกาย	การชี้ การแสดงท่าทาง การเลือก การทำเครื่องหมาย การปฏิบัติตามคำสั่ง การจับคู่
2. ชั้นเริ่มผลิตภาษา (The early speech production stage)	การเคลื่อนไหวร่างกาย, การพูดออกมาเป็นคำ 1 หรือ 2 คำ	การแสดงท่าทาง การบอกชื่อ การระบุ จำนวน การจัดกลุ่ม การตอบคำถามเป็นคำสั้น ๆ 1-2 คำ
3. ชั้นผลิตภาษา (The speech emergence stage and beyond)	การเคลื่อนไหวร่างกาย การพูดออกมาเป็น คำ วลี และประโยค ที่ซับซ้อนมากขึ้น	การอธิบาย การรายงาน การบรรยาย การพูดซ้ำ การสรุป การเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่าง การวิเคราะห์

หมายเหตุ: ข้อมูลลำดับชั้นการรับรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดย Krashen and Terrell (2000)

ข้อมูลจากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า ความสามารถทางภาษาต่างประเทศของเด็กวัยอนุบาลนั้นจะอยู่ในชั้นสร้างความเข้าใจ ซึ่งเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า ระยะเงียบ (Silent period) ซึ่งเป็นขั้นแรกของเด็กที่เพิ่งเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศ ในช่วงนี้เด็กกำลังพยายามทำความเข้าใจกับภาษาอังกฤษแต่อาจยังไม่สามารถพูดหรือใช้คำศัพท์ที่เข้าใจได้ ดังนั้นครูผู้สอนต้องไม่เร่งรัดให้เด็กวัยนี้พูดประโยค หรือเรียนรู้ไวยากรณ์ รวมทั้งการท่องจำ การอ่าน และการคัดเขียนซึ่งวิธีการเรียนรู้ในลักษณะนี้เป็นการสวนทางกันกับลำดับชั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กวัยอนุบาล อีกทั้งยังจะส่งผลเสียต่อเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้ในขั้นสูงต่อไปในอนาคตก็เป็นได้ ทั้งนี้หากเด็กวัยอนุบาลได้รับกระบวนการสอนที่เหมาะสมตามลำดับชั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศเด็กอาจจะพัฒนาจากชั้นสร้างความเข้าใจไปสู่ชั้นเริ่มผลิตภาษาทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมและผลักดันให้เด็กไปสู่ความสามารถทางภาษาที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ (Krashen & Terrell, 2000)

การวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษามโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักภาษาศาสตร์หลายท่าน และนำมาจัดลำดับความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลโดยใช้ลำดับชั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศที่นำเสนอโดย Krashen and Terrell (2000)

พบว่า มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่า ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลยังอยู่ในขั้นที่ 1 ตอนปลายถึงขั้นที่ 2 ตอนต้น ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ ประชากร คือ เด็กระดับชั้นอนุบาลที่มีอายุ 5-6 ปี เป็นช่วงวัยที่เพิ่งได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่จะต้องเริ่มจากการฟังเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ แล้วจึงจะสามารถพูดออกมาได้ ดังนั้น พฤติกรรมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยต้องการวัดได้แก่ การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ (การฟัง) และการเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) สรุปได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ลำดับชั้นการรับรู้ภาษาต่างประเทศ	มโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	นักภาษาศาสตร์			
		Moon (2000)	Linse (2005)	Mckay (2006)	Pinter (2006)
การสร้างความรู้ความเข้าใจหรือระยะเจียบ	1. การบอกความแตกต่างของเสียง และตัวอักษรโดยไม่ต้องเข้าใจความหมาย		✓		
	2. การพูดเลียนแบบคำศัพท์ หรือวลีสั้น ๆ ที่ได้ยิน				✓
	3. การเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของ	✓	✓	✓	✓
	4. การปฏิบัติตามคำสั่ง		✓		
การเริ่มผลิตภาษา	1. การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับคำศัพท์	✓	✓	✓	✓
	2. การใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ในการสื่อสารเพื่อบอกความต้องการ	✓			
	3. การเชื่อมโยงรูปภาพหรือวัตถุสิ่งของกับตัวอักษรคำศัพท์		✓	✓	✓
	4. การจัดกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพสิ่งของ หรือคน		✓	✓	
	5. การเข้าใจมโนทัศน์ตัวอักษร และสัญลักษณ์ในภาษาต่างประเทศ		✓		

ตาราง 2 (ต่อ) การสังเคราะห์หมโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ลำดับชั้นการ รับรู้ภาษาต่าง ประเทศ	หมโนทัศน์พื้นฐานของความเข้าใจ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	นักภาษาศาสตร์			
		Moon (2000)	Linse (2005)	Mckay (2006)	Pinter (2006)
การผลิตภาษา	1. การโต้ตอบบทสนทนาสั้น ๆ โดยใช้คำศัพท์ง่าย ๆ	✓		✓	
	2. การบรรยายสิ่งต่าง ๆ โดยใช้คำศัพท์ที่อยู่ในบทเรียน			✓	
	3. การเข้าใจรูปแบบของโครงสร้างคำศัพท์และประโยคต่าง ๆ	✓	✓		
	4. การจับคู่รูปภาพ สิ่งของ หรือคนกับคำศัพท์ หรือประโยค		✓		✓
	5. การเติมคำศัพท์ให้สอดคล้องกับความหมายตามบริบท			✓	
	6. การเลือกคำศัพท์ให้ตรงกับประโยค				✓

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลต่างให้ผลการวิจัยที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Recio, 2005; Shitani, 2011) นอกจากนี้ยังพบว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติยังช่วยส่งเสริมด้านเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังช่วยให้เกิดการจดจำคำศัพท์ในระยะยาว (Keyvanfar & Modarresi, 2009) สอดคล้องกับงานวิจัย (Careless, 2002) ซึ่งได้ศึกษาผลของการใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่มีอายุน้อย พบว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นการสอนภาษาที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง ภายใต้บรรยากาศที่สนุกสนาน ผ่อนคลาย โดยธรรมชาติของเด็กวัยนี้จะชอบเรียนรู้และค้นหาคำตอบด้วยตัวเอง หากเด็กได้ลงมือทำกิจกรรมเอง การเรียนรู้ก็จะมั่นคงถาวร

วัตถุประสงค์

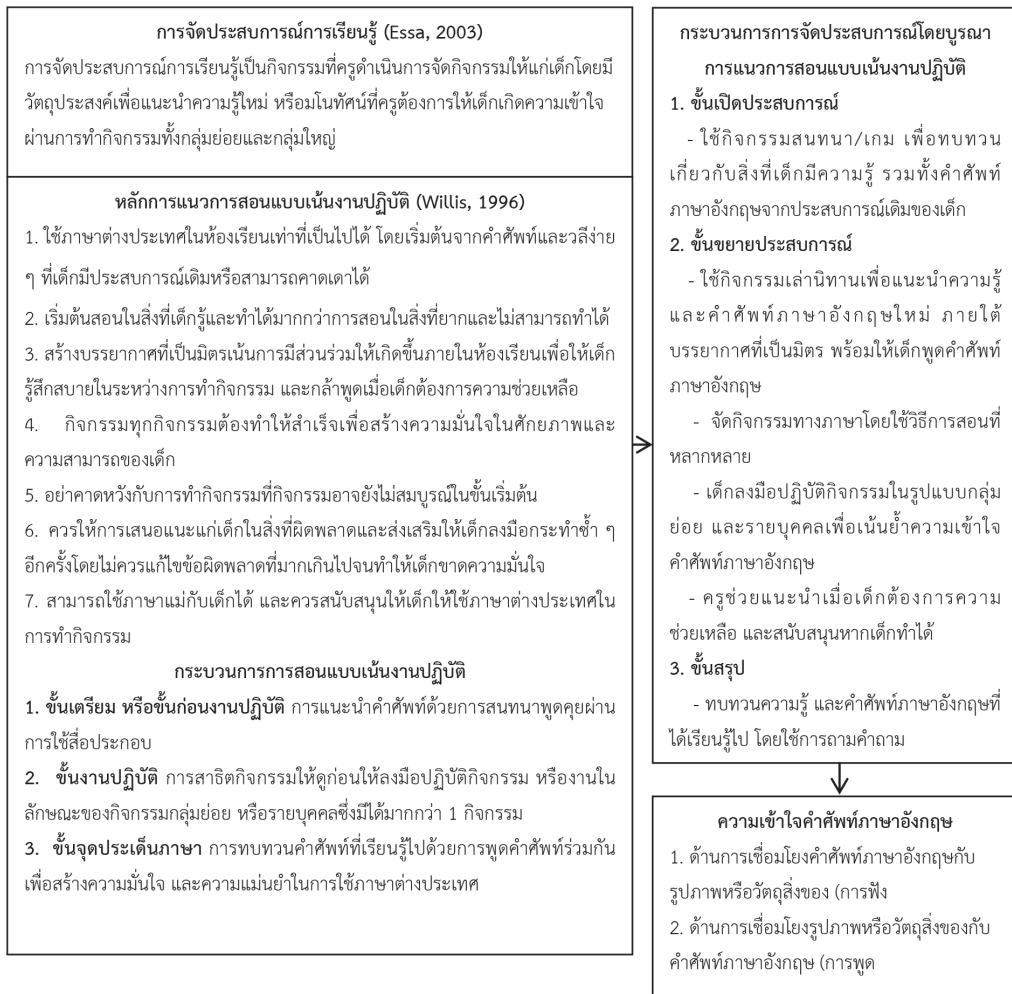
งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารอบแนวคิดกระบวนการจัดการประสบการณ์ โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่เด็กอนุบาล เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยผลของการจัดการประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ของเด็กอนุบาลในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครต่อไป

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเด็กในระดับอนุบาล และนำข้อมูลที่ได้มาสรุป และสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดของกระบวนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล

ผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยผลของการจัดการประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ของเด็กอนุบาลในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ดังแสดงในภาพ 2

ภาพ 2 กรอบแนวคิดของกระบวนการจัดการประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ได้มาจากทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กอนุบาล การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเด็กในระดับอนุบาล ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นที่กล่าวมาสามารถสรุปกรอบแนวคิดของกระบวนการจัดการประสบการณ์โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หลักการแนวการสอนแบบ

เน้นงานปฏิบัติ กระบวนการการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ กระบวนการการจัดประสบการณ์ โดยบูรณาการแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลการวิจัยในชั้นพัฒนากรอบแนวคิด เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยผลของการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความเข้าใจคำศัพท์ของเด็กอนุบาลในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และศึกษาผลการทดลองของกระบวนการการจัดประสบการณ์นี้ต่อไป

อภิปรายผล

บทความนี้เกิดจากการตระหนักถึงสภาพปัญหา และความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งมีจุดเด่นในเรื่องของการเรียนรู้ภาษาผ่านการลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย และสนุกสนาน เน้นการมีส่วนร่วม รวมทั้งการเปิดโอกาสให้เด็กอนุบาลได้ใช้ภาษาผ่านบริบท หรือสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ Willis (1996) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กอนุบาลนั้น ควรเริ่มต้นสอนจากสิ่งที่เด็กสามารถคาดเดาได้ และพบเจอได้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิมที่มีกับประสบการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่รวมทั้งการสร้างบรรยากาศภายในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการคิด การแสดงความคิดเห็นร่วมไปถึงการทำกิจกรรมที่เด็กสามารถลงมือได้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มพูนความมั่นใจในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สอดคล้องกับ Krashen and Terrel (2000) ที่กล่าวว่า การเริ่มต้นเรียนภาษาต่างประเทศควรให้เด็กได้รับข้อมูลตัวป้อนทางภาษา (Comprehensible input) ที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม การเริ่มต้นสอนคำศัพท์ที่เด็กสามารถพบเจอในชีวิตประจำวัน และไม่ควรถอนไวยากรณ์ หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ทำให้เกิดความเข้าใจได้ยาก อาจก่อให้เกิดทัศนคติทางลบต่อการเรียนรู้ภาษาได้ เมื่อผู้วิจัยนำแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมาพัฒนาเป็นกระบวนการการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลใน 2 ด้าน ได้แก่การเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพ (การฟัง) และการเชื่อมโยงรูปภาพกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (การพูด) ซึ่งกระบวนการการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงาน

ปฏิบัติที่ได้ จะนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยเพื่อส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอนุบาลควรศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล และกรอบแนวคิดกระบวนการจัดประสบการณ์ให้เกิดความเข้าใจควบคู่กับการศึกษาพัฒนาการการรับรู้ภาษาที่สองของเด็ก เพื่อที่จะสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับเด็กวัยอนุบาลอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนากระบวนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาในด้านอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาผลของนำกระบวนการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติไปทดลอง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ปัทมทิศา สำราญกิจ. (2551). *สภาพและปัญหาการดำเนินงานในโครงการการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- อรุณี หรดาล. (2555). เด็กสองภาษา: สร้างได้ในวัยอนุบาล. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร (Journal of Education Naresuan University)*, 18(1), 230-240.
- นิพัทธ์ อึ้งปกรณ์แก้ว. (2557). *บินข้ามภวภาษาอังกฤษ...ไม่ยากอย่างที่คิด* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Careless, D. (2002). Implementing task-based learning with young learners. *ELT Journal*, 56(4), 389-396.
- Dalle, T. (2013). *Language and literacy for English language learners: background and criteria*. Retrieved from http://pearsonclinical.com/images/Assets/WSS_5/Research_Summary_ELL_FNL.pdf
- Essa, L. E. (2003). *Introduction to early childhood education*. Clifton Park, NY: Thomson/DelmarLearning
- Keyvanfar, A., & Modaressi, M. (2009). The impact of task-based activities on the reading skill of Iranian EFL young learners at the beginner level. *Journal of Applied Linguistics*, 2(1), 65-74.
- Krashen, D. S. (1983). *Principles and practice in second language acquisition*. New York: Pergamon.
- Krashen, D. S., & Terrell, D. T. (2000). *The natural approach: Language acquisition in the classroom*. London: Prentice Hall.
- Linse, T. C. (2005). *Practical English language teaching: young learners*. New York: McGraw-Hill.
- Mckay, P. (2006). *Assessing young language learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Moon, J. (2000). *Children learning English*. London: Macmillan.

- Nunan, D. (2003). *Practical English language teaching*. Singapore: McGraw-Hill.
- Pinter, A. (2006). *Teaching young language learners*. New York: Oxford University Press.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Recio, A. (2005). Task-based instruction and storytelling with young learners: Analysis of its advantages. *The Greta Magazine*, 13(1&2), 61-70.
- Shitani, N. (2011). Task-based language teaching versus traditional production-based instruction: Do they result in different classroom process?. *University of Sydney Papers in TESOL*, 6, 97-120.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing task-based teaching: A practical guide to task-based teaching for ELT training courses and practicing teachers*. Oxford: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Boston, MA: Addison Wesley Longman.